Overweging 6e ZdhJ A 2026

Wijsheid Jezus Sirach 15-15-20. Matteüs 5, 17-37

Ik heb een keuze

Overweging

Laat je ja, ja zijn, je nee, nee. Lange tijd gold het (ook voor mij) als een gegeven. In de tijd dat alles duidelijk, eenvoudig, en veilig was, en het leek of het altijd zo zou blijven. Je ja was ja, en je nee, nee. God heeft je gewild, met daarbij de vrijheid om zelf te beslissen. Ik heb dat als rijk ervaren toen, me te weinig bewust van mijn bevoorrechte positie; als je je maar inzette kon alles. Op je rapport op de lagere school stond onderaan: orde, vlijt en netheid, een heel belangrijk gegeven. Vertrouw daar maar op, dan komt het goed.

Ja, ik geloof dat je als mens keuzes kunt en moet maken, dat je zonder het maken van keuzes verdrinkt, het niet redt. Maar wat maakte ik keuzes vanuit een bevoorrechte en vooringenomen positie. Gestart als maatschappelijk werker, had ik geleerd wat goed was voor mensen, wat je voor hen zou kunnen en moeten doen, zonder te vragen; wat zou jij willen. Vanuit een ongelijke positie dus, mensen keuzes laten maken.

Gaandeweg, te midden van een zeer sterk veranderende wereld, en wereldbeeld, ervaar ik vanuit het pastoraat, gedragen door het voorbeeld van Jezus, Clara en Franciscus, Simone Weil, en prins Claus, ons pastoraal team, de gesprekken met mensen hier en hun families bij de uitvaart,meer en meer, hoe wezenlijk het is, dat je kiest vanuit het contact met de ander, de Ander een tegenover, je bewust van je eigen kwetsbaarheid en in het besef dat ik die ik die ander de Ander moet laten zijn, vanuit een diep respect voor het hem of haar gegeven, zijn.

Met de ander, - de mens tegenover je - kies je telkens opnieuw, voor wat je morele kompas zou moeten zijn in deze situatie, in het hier en nu….Je afvragend: Waar laat ik me door leiden, is het door zelfbehoud, door machteloosheid, door onbegrip, door voordelen, ben ik bereid tot empathie ook als ik, en ook mijn gezin, daaraan zal slijten?

Durf ik de keuze aan, - met het aanbod van kracht als ik durf los te laten - , dat ik dan gedragen word… én daarbij te accepteren dat pijn en lijden bij het leven horen en dat we vooral dan, echt ervaren hoe diep vriendschap kan zijn?

Nee, ik wil niet zweren bij mijzelf, noch bij wie ik ontmoet, noch bij Hem, aan wie ik verantwoording schuldig ben, omdat ik een mens ben, dus niet onfeilbaar. Ik kies ervoor om mijn kwetsbaarheid te blijven laten zien, om samen met mensen en de aarde te groeien naar ongekende hoogten, ook als dat via diepe dalen is, in het besef dat het ooit anders zal zijn, vanuit een diep verlangen naar gerechtigheid en vrede die de mens tot mens maakt, naar Zijn beeld. Als we samen met Hem kiezen voor het goede. Amen.